

ბა მოგეციება მასწავლებლის დასაქი-
რავებლად, რომელსაც ოჩიოც თუმ-
ნამდე უნდა ჰქონდეს წელიწადში ჯა-
მაგირადათ. ეს იხეთა კეთილი გან-
ზრახეა სინოდისა, რომ, თუ ზოგი-
ერთს სასწავლებელს შეძლება რო-
გორმე ხელს შეუშლის, სამღედლოე-
ბა მანიკ მხარს დაუჭირს ამ საქმეს
და თავის შეიღებს არ დაუკარგავს
სასაჩიგებლო და ცხოვრებაში მუდამ
ქამს გამოხადებს ცოდნის შეძნას.

* * * ხაშური: 23 ივნის 12 წლის
ყმაშენილია, გვარად მაღრაძე, განდა
მსხვერპლი საშინელის ფათერაკისა;
ყმაშენილს ხელში რევოლუციის ექიმი
და ათამაშებდა. როცა, ხუმრობით,
თვალში დაიმიზნა, გავარდა უცებ რე-
ვოლუციერი და შიგ თვალის კილაში
მოხედა ტყეია. იმ ღლებ-კი იცოცხდა
დადის ტანჯვით, ხოლო მეორე დღეს
სული გორუტევა. მოელი ხაშური და-
იწვა მის უბელურის დედ-მამის საცო-
დობითა.

* * ღ ქიდამეკი: აკლებით აგვაკლეს
ქურდებმა და ეს არის. ჩვენი შეელა არ-
საიდამ არა სხანს: არ ვიცით, რა წყალს
უნდა მიეცეთ და სად უნდა გადავარ-
დეთ. აა მატანე ქურდუბა-აეაზაკო-
ბისა ჩვენ ში სულ მცირე ხნის განმა-
ლობაში: 22 ამ იენისს გაუტეხეს
სახლი ხარისხსა და რაც-კა რამ მოე-
ძეებოდა სახლში, ფული, ვეჯი, სულ
ერთიანად წაიღის. 24 ლამითა გაუ-
ტეხეს სახლი ივანე კუპრაშვილსა,
თომა სტრუჟასა, სამსონ გოგიჩიძესა,
ლუარსაბ ბაცანელიძესა და გვეცაძესა.
რაც-კა რამ მოეპოვებოდათ ამ უბე-
დურებმასა, ფულად თუ ვეჯად და რა-
ნისამოსა, სულ ერთიანად წაიღის კუ-
თებითა; მეორეს დღეს უუთები სა-
საფლაოზედ იპოვეს და რაც ნიე-
თები და ტანისამოსი წაიღის, ის ჩაი-
ლულის წყალს მიეცა. 25 ლამით
გაუტეხეს სახლი სიხარულიძესა, ცა-

ეისის მინდორში. დაამარცხა ისმალ-
ლეკნი.მრავალნი დაკუკეს და ლორო-
ეილნა ისმალ-ლეკნი აეიღნენ ახალ-
ციხეს. ხოლო ამ საქმეზედ გაირთო
ახალციხის ფაშაბ ლევი, მიუვანა
დალისტნის ჯარები და თორებდებ
აეაზაკებრ ქართლსა და იყო შარადი
ქართლთა შინა ჩათგან დაუცხრომელ
ჩბევა.თუმცა მეფებან ირაკლიმ არა მის
ცა თავსა თვისსა მოსეწნება და შრავალ
გზის დაამარცხა ლევი, გარნა იგინი არა
დასტარენ. ეს კოველი აცნობა ლოვე
შან ივან ლავრენტიშან იმპერატორიც
ეკატერინა კალმწიფესა.

წელსა 1772, ქართულს უდ. კა
ლად უთხრა ლოვმან ივან ლავრენ
ტიჩმან მეფეს ირაკლისა: ერთხელ კი
დევ დაკარ ხენონქის მამულსათ
რომ შენს ერთგულებაზედ გული და
ძალის.

ეზრახა ამ საქმეზედ იმერეთის მეფეს სოლომონს. შეკრბენ თრნივე მეფენი სურამის ბოლოს. გარდაც-ლეს მთა საციუანესი. მიეთმონ და ჯავახეთის ახალ-ქალაქს შემოადგნენ და ძლიერად შეამჭიროეს ვილ-ჩე აღებამდე. გარნა ამას ემსა მეფე იმერეთისა სოლომონ ფრიად აფად გახდა საოთლით, რომელ სიკულიტოდე მიხდა. ამისთვის იჩება წარმოყენა მეფისა სოლომონისა და წარმოედნენ მა სრულიად იმერნი და მეფე ირაკლიუს შემოყალიბებისა. და მოაზიეს მა-მული ახალ ციხისანი არტანი და ჯავახეთი. მრავალი ტყე და საქა-

ბა და გამგეობა გზათა სამინისტროს
უწყებას უნდა მიენდოსო.

* * * არიდან უჯის მახლობელ ტყეებზე
ში გამოჩენდა აკაზიუბის ბრბო სულ 6
კაცი. პოლიციის წარმომადგენელი,
ერთი აფიცერი და რამდენიმე ყაზახი
წაყიდნენ დასაჭრად, მაგრამ ვერას
გახდნენ, რადგანაც ადგილობრივ
მცხოვრებლებს შეეტყობინებინათ აკა-
ზაკებისთვის, ამათაც დროზედ ეშვე-
ლათ თავისათვის და შავშეთისაკენ
გადასულიყონ. მნახველები ამბობენ,
რომ ეს ბრბო იმ გუნდს ვკუთხის, რომე
ლიც თეიბ უკაბეს დასდევდა და ოსმა-
ლეთში გადიხეწაო. ამათში რაროდ
ისეთი კაციც ურევა, რომელთაც მთა-
ერობა დიდი ხანია დაექცეს. შეაშეთ-
ში უკვე ეს აკაზაკები რამდენსამე
სახლისა და ღუქანს დასტურიან და
გაუძროვათ. სამი კაცი შეაბყრეს;
ორს მათვანს აკაზაკების დამალვა
პმრალდება და ერთს-კი გავარდნილი
ყიჩალობა. („ახ. მიმ.“).

* * ამ ნაირსაცე ამბავეს ხურტე
„კავკავ“-საც დელოულის წყაროდ-
გან. იქ ავაზუკები გზაში ჩასაფრებულან
და გამელელ-გამომცელსა სხარუ-
ვავენ. ჯერ გაუძარცვავთ სოლანლუ-
ლელი ასკარ-აჯი-ქურბან-ოლღი. შემ-
დევ კრწანისის აღმართზე, ბალების
ხემოდ, კილვ ორი ბორჩალოდელი
თათარი. აქედგან ავაზუკები ბედენის-
კენ წატულან. გზაზე გაუძარცვავთ
სულაშეილი, ანაგაშეილი, კირიჩენ-
კუ, ფედოროვი და სხევი. შეიტყო
თუ არა ეს ამბავი ადგილობრივმა
ბორჯაულმა, მაშინვე რამდენიმე კაცი
წაიყოლა თურმე და გამოუდგა, თა-
ნაც მანკლისში დეპტშა გაუზაენა
ჩაფრების უფროსს, ბედენისკენ წამო-
დიო: მანგლისილგანაც დაუყოვნებ-
ლივ წამისულ მდევრი. მართლაც
ბედენის ვაკეზე მოასწრეს თურმე
ოთხს ავაზაქს, რომელთანაც ორმა

ମେରୁ; ପ୍ରେରଣ 120 ଟଙ୍କାହାଳୀ (1650 ଟଙ୍କାହାଳୀ) ଦ୍ୱାରା। ଶୈଖିତ୍ୱ ତ୍ରୈ-ତ୍ରିଲ୍ଲେବ୍‌ର୍କ ଶିଳ୍ପିରେ, ଶୈଖିତ୍ୱରେ ଏବଂ ତ୍ରୈନିକିତ ପିନ୍‌କ୍ରେ, ଶାତ୍ରା ଫଳଗନ୍ଧର୍କ ନିର୍ମାଣକାରୀ, ମାର୍ଗଚାରୀ ଓ ପ୍ରକାଶକ ପରିବହନ ଆବଶ୍ୟକ। —ଶୈଖିତ୍ୱର୍କ ଶୈଖିତ୍ୱର୍କ ତ୍ରୈ-ତ୍ରିଲ୍ଲେବ୍‌ର୍କ (ଫରନ୍ଜିଯୁସ୍‌ପାଇସ ମିଶନମର୍ବା) ଯୁଗାନ୍ତରକଣ୍ଠେ ଦାଖିଲାରୀ ତ୍ରୈ-ତ୍ରିଲ୍ଲେବ୍‌ର୍କ ରଖିଥାଯାଇ (1772 ଟି.) ଏବଂ ମିଳ ମାର୍ଗକ୍ରିତ୍ୱ ଏବଂ ପରିବହନ ଆବଶ୍ୟକ ନିର୍ମାଣ କରିଛି।

ჰუკანდაღია და ამ მოქანების წელი გრეგორიანულის რიგითაც ვერ ეცურობდათ. თავისებუროვანი სახურავის ტრატილების დიდის ქვებით ისტორია და ამ მიტრიდატების შემომატებულთა, როგორც ესა სჩანარის ეკატერინის ვოლოდიმერისადმი 4 წლისთვის. 1770 წელს მიწერილ წერილიდამით. 1772 წელს რესტაბა ისმაილებით და ზავი შეკრეს და საქართველოში რაც გადაის ჰუკანდაღი წასახტეს. 1774 წელს რესტაბით მხრივ საქართველოში დანიშნა იგან ლავრონტიევის დავითი. ჩერნ წერის მართ

ხშინვე შენიშვნა მდევარი და ცხენები გაქუსლეს. რომა უფროსის ბრძანებით ჩატრებმა თოვების სროლო დაუწყეს, ისინიც ცხენებიღვან ჩამოხდენ, ხეებს ამოეფარენ, თოვებითუები დაუწყეს პასუხის ძლევა, ჩატრების უფროსს ცხენი წაუქსის და საღლაციისამარნენ. შემდეგ აღმოჩნდა, რომ ვაზაკები სოფელ დაგეთ-ხაჩინის მცხოვი ტელები ყალიბიყონენ. ერთი მათგანი აკრატ ასან-ჯალალიოე, ბოქაულის ანკარებულებით, უკვე შეიძყრეს, მხოლოდ სხვები-კი ჯერ ვერ უპოვნიათ.

* * 27 ივნისს, ნაშენდღების თოსს სააზე, მანგლისში მცხოვრებელი და-იყლ ჟერეს მე ედრებული, 25 წლისა, ტრქეთში ბანაობდა და დაირჩო. გვამი კერ ვერ უწოდნიათ. ოშმა შეადგინეს და დადანაცეს ბრალმდებულის ამსახავა.

6. m 3 3 2 2

(კურნალ-გაზეთებისამარ)

„Граждининъ“-о бѣлорусъ и да-
каль ѿ ѿзда ліпішкіаўлікі га-
коўнікі ёсць
да ёзінішкіаўлікі са-
дзібнікі раштвары, бѣлору-
сікія паселішчы, вёскі, а-
грагасці, вёскі, вёскі, вёскі

ოს ტყევნება უკრებასა შინა აეპა-
ებრ. და ჯარალუ წარმოავლინა ერ-
იო პირი ზემო ქართლი. მოარბიერე
ებო ქართლი და მიუიდენ უფლის-ცი-
ებს. ამ ეამად კახეთის ჯარიც იმყო-
ვებოდა ქართლში. და მოეწიენ ენ-
ართლ-კახელნი ოსმალ-ლეკთა. შე-
ძნენ და იძლიერენ ქართლ-კახელნი
და მრავალნი მოსწრენ. ხალო ამის
ლორებს დღეს ქალაქის პარს გმოოუ-
ზევს თარეში ოსმალ-ლეკთა, განვიდა
იდევ ირაკლი, შეება და მრავალნი
ოსმალ-ლეკნი დაკაცეს. და სადაც
აიმარჯეა, მუნ გარდახდა, დამაშერა-
ლი ომისაგან, განსენებად, გარნა მო-
იდა ამასევ კამა ამბავი, რომ უფ-
ლის ციხეს თქვენი ჯარი დაამარც-
ებო, რომლისათვის ფრიდა მწუხარ-
ებოდა და მოვიდა თაერიზს.
ჰერია რა მეფემან ირაკლი მომავლო-
ბა ქარმჩანისა, არა მცირედ მწუხა-
რე იქმნა მისთებს, ეინადუგან იმდე-
ულმან რუსეთის მფარველობისამან
არა ჰრიდა ბრძოლად ხეანთქარსა და
არცალა ჰერინილებდა მთადგილესა
ყერისასა. და ამ ეამად დაშარეებულ
იყო მფარველობა და მკერძობა რუ-
სეთისა. გარნა გამბედიებან და გამო-
ცდილმა მეფემან ირაკლი წარგზავნნა
ორნი სანდონი გვამნი კარის კაცნი
თებისნი: თავადი ანდრონიკაშეილი ქაი-
ნოსაჩი. მდრეან-ბეგი და თავადი თარ-
ხნის შვილი ზაზა ყორისაულბა ში,
რომელნიცა წარაელინა დეპანად და
აცონბა უფველივე ერთგულება და
მკერძობა თების, ეითარცა პბრძოდა ოს-
მალება და უმრავოვან - ეს რა შემწ-

ამას უკეთ ფაქტის განძლიერდა ქარიშხან
და ჰესუს მეფის ირაკლიისაგან მოაჩინ-
ება რესეპტის მატერიალობრივსა და ქვე-
შე საფურცელის მისისა შესვლა. გან-
კინდა მისთვის. ენადგან იყენებნ მრავა-
ლონი მოშურენენ მეფის ირაკლიისა:
დირი-ბევრას ხანები და სხვანიცა აბე-
რამინტ მოისა და უსა სამართლის მიმართ

და გამოიყენდა თავისი მიზანიდან. და განერა
მეორეს შელახება მეტე იჩაკლი. გარჩნა ვეღარ დაგემოდეს ახალცუ-
ნის ფაშა სულეიმან. და ჰერძოლა შა-
რალის ლექის ჯარითა ქართლისა.—
უგრძენებულია მიეიღონ და ქრისინ-
გალი წახალინები. რაც იახეს გარეთ
ხალხი იყო, სულ დარტყმებებს ეილე
დებისამდე. და ოსიარეიი, იახე პალ-

სთან მხიარული გადაბაც გაისმის,
სად კენწეოდება მხიარული დაცვი-
ქმანები და ფრინველი სიუკარულის
საღლესასწაული სიმღერას დაჭიტენების!
იმ კერძოპისტების, სადაც ადამიანმა წერ-
ვლაც იცის და სიუკარულიც, სიუკა-
რული დგადაცვისა, ამ ბუნების მიერ
ტურთად შემჩნილის არსებას!.. სა-
დაც სალს უნარი აქვთ ბუნების სი-
დიადით დატებობისა და საუკუნო
შევენიერების ფანანების აღარებისა,—
შეცდომისა და უყდიდებულებეს საქმე-
თა აღმოჩენისა. კერძოპისაგნ-მეტჭია,
სადაც ადამიანის ბედინერება მხოლოდ
საზოგადოების გეთავიდდებასათვის
ბრძოლაა!..

რასაკვირველია, თ. მეტჩერსგიც
რომ ნება ჰქონდეს, ერთს დღეს
უდი ერთიანად აღკრძალული გა-
რეთებს და გააჩანაგებდა, აშენაა,
Гражданинъ "-с гаражда!

ასირებულად გრძუზრახავთ გო-
რელებს ქნის საცინას და ბ-ნ რო-
ისა პატივის ცემაზ, ამბობს გაზ.
„Новости“ და მოჰკევს გაზე
Каспий“-ს ამბავი, რომელიც ჭე-
მმარიტების მხრით ცოტა ჰინო-
კიობს და მოიკრელებს. აი ეს
ამბავიც:

ოლეს. და იქმა ეს ყოველი ოთხიარ
შემთხვეულობა მიზტითა მით, რო-
მელმანუა ურჩიეთ აშლა თხმალთა.
და არა ჰყავანდა შეწევ, რომლის გა-
მო არა ერთ გზის მიეკა მწუხარება-
ნი. გარნა სიმენითა თვისითა ვერა
რომელმან მძლავრმან, დაიმორჩილა
მეფე ირაკლი. და ჰყლობლაცა თავი-
სუფლებით მარადის და ებრძოდა თხ-
მალთა და ლეკა.

ერთად მოვალეობა მიღებული იყო -
მე კელმწიფე და არა აქენდა არაეი-
თარი პირდაპირი ძალი: არც ძალი-
თა და არც საზონითა; თვინიერ სი-
მენისა არა რად აქენდა პირდაპირ თა-
ნასწორებად, მაშინ ფრიადის ლონის-
ძებითა. და შრომითა ექცა შემცულსა
თვისსა ოქროსა და ვერცხლისა მიწა. რომელმანცა იპოვა სომხითის გამცულ-
თა შორის ახტალას (რომელ არს მა-
მცულებით თავდადთა სომხითის შელიქ-
თა); და მთიყენა საბერძნებოთ ბერ-
ძნი, მცრდნენი მაღრესა და დამა-
დინაბელნი ოქროსა და ვერცხლის
მიწისანი. და იწყო მაღრისა მის მუ-
შაობა. და ისახებდლა მით ფრიად⁽²⁾).

²⁾ ଦୁର୍ଗାଙ୍ଗେ (ଡି. I, ପତ୍ର. 337): ହରପଲ୍ଲୀ
ଦୟାଳୀଙ୍କ ଶିଖାରୁଦ୍ଧିଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ମାପାଇ ପ୍ରକଟିଷ୍ଠାନ-କ୍ଷେତ୍ର
ମାନ୍ଦିନୀ ହାତୀରୁ ଅଭିନାଶିନୀ 1778

წელს. მაგნის მომუშავედ ბერძნები დაუკავა
და ყველ წლივ მარტო ვერცხლს იღებდა:
60,000 პა. და ოქროს 3,200 მანათისა.

ქვემა: „Timeo donaos et dona
ferentes!“ („დანაკლების მაშინაც-
კა მეშინას, ორა ძლევნი და საჩუ-
ქარი მასტევთ ხემოვასაც!“), ამიტომ
ზოდილობასწანი უთხოა უარი და და-
შლობი არ მიიღოთ.

დავარწმუნებთ ჯერ გაზ. „კას-
ტი“-ც და შემდეგ „Новости“-საც,
ომ რომელი არც დაღმეტილა და
ცუ გადაღმეტილა და ეს ამბავი
ცნების ნაყოფია და სხვა არაფე-
რი. ქნი საგონასი-გი რა მოვარცე-
ოთ, და რომელიმ-გი რომ დიდლო-
დიდის სიამოვნებით მიიღო და
არი არ უთქვამს, ეს დაჭეშმარი-
ებით ვიციოთ.

六六

ქეორე ტესალის გადავ გართ. კავკაズ"-ის თანამშრომელი პ-ნი ჭრიდანაც ბას. უნდა ვსაქვათ, რომ გაზეთსა და ფინანსებს შორის აიღო უსამართობრივი მიწოდება. ამან ბაზ ესწრებოდათ, ვინ გატებდაფი და ვინ იტევის ამისთანა სიცოცხეს როცა მოელი საზოგადოება სულ წინააღმდეგ უკავშირდება?

არც სხედა გაზუდუში და უოფილა ასეთი ამბეჭდი... ტუვილა, კითხმი როსსიას წარმოდგენებზე დატრიან ჩეხებით სა-კულტურულო მეორე ბინა ფლო-რეზიდ გაფორთხოდეს. თავისდა თა-ვად რამდენიც ჰქონდა, იძღვი იო-ცნებოს, ძაღლო ტუვილისას შემდეგ განისაზღოვანი თავი დასწეროს. თურმე სიმართლის თქმასაც, მე-

— აა ულის დამლევს ადესა ში ჟეკი-
რიბეგიან აბრეშუმის მწარმოებელი. ამ
კრებას იმის შესახებ ექვენება მო-
ლაპარაკება, თუ რა ღონის — ძიების
მიღებაა საცირო, რომ აბრეშუმის

ଶ୍ରୀପ୍ରତାନ

ეჭვის გაზეოთის ერთ-ერთ ნიმუში
ი უკვე მოხსენებული იყო, რომ
არაშეუში ნიკიერი არტისტი ქალი
არა ეისნოვს კაა მოკლულ იქნა
უსარის აფიტრის მარტენევის მიერთ.
ი კიდევ რას იწერებინან ამას შესახებ:
ისნოვეცია ძალიან ლამაზი ქალი ყო-
ვილა, მაგრამ ამასთანავე ცოტა სუ-
სუქის ჩნდობისა. ორი წელიწადია,
აუ მარტენევს ეყვრლულებოდა ორ-
ე, მაგრამ თავს შორს იჭერდა და
მით ძალიან სრაჯვედა თავის მოტრ-
ვალე ყმაშევილ კაცს. მოლობს და
ორლოვს-კი დაუტება და უზრის და-
ხახლოვა. არავინ იყის, რა შიშეზის
ვამო, მაგრამ ეს კი ცხადად სჩანს,
რომ ეისნოვეციას თითონ ნდომებია
თავის სიკვდილი, აფატრისათვის უთ-
ოვენია, დამეტმარე და მაღლ მოუ-
ლე ბოლოს ჩემს უბედურს სიკოცე-

და შეუთხალა: „ოუმტა ჩენისა
და თქვენში არის მშენდობა და ზაფ
ვიყოფულება, გარნა აგრძელათ ერთი
ობის საქრონელოს მეფე ირაკლი
და აკერებს მარადის ქვეყნებსა ჩემში
და მის გამო იხარჯების ჩემგან არა
მცირედახშინან, რომლისათვის მაქე-
ვანტადება მეგობრობისადმი თქვენ-
ა, რათა დააყერით იგი ეს ეითარი-
საგან მძლავრებისა“. ხოლო მსმენე-
ლი ამისი ქარიშხან ეყოფა ვეზიათა
თეისთა და პრიბერეანის ხანებთა, რო-
მელნიც აჭმელებდნენ მეფეს ირაკლის:
„შეპხდეთ მეფეს ირაკლის. მე მეფე
ირაკლი როგორ არ უნდა მიყეარდეს,
რაც ჩემთვის უმსახურნია. ამას გარდა
ეს უმეტესი ჩემი დოლება არის, რომ
ხეანთქარი დააჩინა და ჩემთან აჩილე-
ბსო. ამისთანა კაცი ერანის კელმწიფე
საგან დილად ჰატუფ-საცემელ არისო“.
რომლისათვის, განუახლა აიყვანული
და მასწერა წიგნი ქარიშხანმა მეფე
ირაკლის და წარმოუზავენა კრიმალი
და ცხენი ოქროს იარაღის აღდაზმუ-
ობითაც.

შემდგომად ამისა განიზრახა წეან
თქართან გაგზავნა ელჩისა. და წარ-
გზავნა კაცი კარისა თეისისა მიჩინ-
გურგინა, სომები ყარაბაღელი, გარ-
ნა მრავალთ ენათ მოიღნელი და
კუკუთ გონიერი. რომელიც მიეკი-
სტამბოლს და ყოველივე დაბარებუ-
ლი მეტის ირაკლისაგან განუტაღ-
ვეზირსა ხეანთქოსისასა. რომელმანც
პატივით მიიღო და დიდად ჰატიფი
ჰა. თუმცა აძრითა წყინა მრავალ

წერილია ამბები

— ექვთიან ცრცას, რომ ეკუთ გრამ
ბუქების ძალას მდინარეობა და გამოიყენა
ადგინდანმა თავის სხვა-და-სხვას საჭიროებ
ბისთვის. მაგალითად, მდინარეს წის-
ქოლები დაატრადებინა, ორთველს გემი
და რგინის გზის ეტრი ატარებინა და
სხ. და სხ. მაგრემ იმას-კა კერავინ მო-
იფიქრებდა, თუ ასე შების ცელებია-თა-
მა შესასაც გმოიყენებდ გინე რაშემ.
ასლა-კა ამასაც შეკვეთით. ერთს ამე-
რიკელ ქალს ბაჟების საჭიროებასთვის
იმისთვის დერმი დაუტანებად, რომელ

ლისად. და რომელი ჰყანლა ჯარად
დალისტანელნი, იგინიც დაითხოვა მა-
შელისაგან თეისისა. გარნა ჩვეული
იგი ლექნი არა დასტანებოდნენ და აფ-
რეთვე მეცალინებიდნენ რბევასა ქარ-
თლისასა. გარნა მოსკა ლმერობან შე-
ფეს ირაკლის ძე ერო, სახელით ლე-
ონ 5), რომელიც ემსვაგსა მამასა
თვისისა სიმენითა. და მან მრავალ გზის
შემუსრნა ლექნი და მოსპო ლექითა-
ვან ხშირად რბევა ქართლისა.

და ეგრეთუე განაწესა მეცნიერან იჩაკ-
ლი მორიგე ჯარი ქართლ-კახეთიდან-
ჩომლითაც დიდათ ისახვებლა. და
იყო მარადს სამი ათასამიზინ ჯარი-
თავადნი, აზნაური და გლეხნი და
ამასთანა თვით ძენიცა მისნი ყოველ-
ნივე თვითონსა თოვება გარდაიხდო-
დენ. და საღაცა იყო ლექთაგან სა-
ფიქრო აღილნი, მუნ მღვომარებ-
ლენ. რომლის გამო დიდათ შეშინ-
დენ ლექნი ^{6).}

5) ჰაპენა: ერეკლეს უფროსი შვილი ლე-
ვანი დაბადა 1756 წ. ოქტომვედანს, ტევ-
ლიტში (გვ. 468). ლევანი ლალატიონ მოქ-
ლულ იქნა 7 ოქტომვედანს 1781 წელს
(ბაზი: გ. II 22 156).

